

heders adgang til at udføre intern vejgodstransport i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende.

Siden 1. juli 1998 har enhver transportvirksomhed, der udfører vejgodstransport for fremmed regning, og som er indehaver af en fællesskabstilladelse, haft adgang til, midlertidigt og uden kvantitative restriktioner, at udføre intern vejgodstransport for fremmed regning i en anden medlemsstat (cabotagekørsel), uden at have hjemsted eller andet forretningssted dér.

Udførelsen af cabotagekørslen er undergivet værtsmedlemsstatens lovgivning inden for en række områder, herunder transport af farligt gods.

Såfremt kravene til udførelse af cabotagekørsel og den danske lovgivning om transport af farligt gods er opfyldt, kan jeg bekræfte, at cabotagekørsel med farligt gods lovligt kan finde sted på grundlag af en udenlandsk ADR-attest.

Såfremt de igangværende internationale drøftelser – som omtalt i besvarelsen af spørgsmål nr. S 392 – ikke fører til enighed om indholdet af ADR-attesten, vil jeg bede Færdselsstyrelsen om at overveje, hvorvidt der nationalt bør tages initiativer på området.

Spm. nr. S 459

Til skatteministeren (13/11 2000) af:

Svend Aage Jensby (V):

»Vil ministeren oplyse, om og i bekræftende fald på hvilken måde, Skatteministeriets departement reagerede i anledning af den udtalelse af 16. april 1993 (j.nr. 99/93-6118-00012), som Told- og Skattestyrelsen afgav til departementet, og som i forbindelse med besvarelsen af 6. november 2000 af spørgsmål nr. 40 (alm. del – bilag 100) er tilsendt Folketingets Skatteudvalg?«

Svar (17/11 2000)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Skatteministeriet besluttede i den sag, hvori Told- og Skattestyrelsen udtalte sig, at de 3 landsskatteretskendelser, som er omtalt i styrelsens udtalelse, ikke skulle indbringes for domstolene.

Spm. nr. S 460

Til skatteministeren (13/11 2000) af:

Svend Aage Jensby (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes sætningen »denne praksis synes endog at være forudsat som gældende ret i forbindelse med den gennemførte anpartslovgivning« i den udtalelse af 16. april 1993 (j.nr.99/93-6118-00012), som Told- og Skattestyrelsen afgav til Skatteministeriets departement, og som i forbindelse med besvarelsen af 6. november 2000 af spørgsmål nr. 40 (alm. del – bilag 100) er tilsendt Folketingets Skatteudvalg, skal forstås?«

Svar (17/11 2000)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Da Told- og Skattestyrelsens udtalelse utvivlsomt vil blive gjort til genstand for behandling i den første 10-mandsprojektsag for Højesteret, hvori der er berammet domsforhandling den 20.-22. november d.å., finder jeg det rigtigst at afstå fra at kommentere indholdet af denne udtalelse.

Spm. nr. S 461

Til skatteministeren (13/11 2000) af:

Svend Aage Jensby (V):

»Vil ministeren under henvisning til den skrivelse af 13. april 1993 (j.nr.15.93-78-922) fra Skatteministeriets departement, der i forbindelse med besvarelsen af 6. november 2000 af spørgsmål nr. 40 (alm. del – bilag 100) er sendt til Folketingets Skatteudvalg, oplyse, hvilken begrundelse Kammeradvokaten gav for ikke at anbefale, at de omhandlede landsskatteretskendelser blev indbragt for domstolene?«

Svar (17/11 2000)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Som jeg tidligere har meddelt spørgeren – senest i mit svar af 17. april d.å. på spørgsmål S 2258 og S 1938 – er der ikke adgang til aktindsigt i en udtalelse fra Kammeradvokaten til ministeriet vedr. spørgsmålet om et eventuelt sagsanlæg. Som det endvidere fremgår af mit svar, ønsker